

‘Hoe vertel ik het familie Yilmaz?’

Deelfilm 3 Familiepatronen

Werkvorm 1: “De vraag zonder goed of fout”

Elke deelnemer (of als de groep groter is duo’s) krijgt afzonderlijk een briefje waarop een vraag staat. Deze vragen zijn anders dan de vragen in de deelfilm. Deelnemers bekijken de deelfilm.

Deelnemers krijgen daarna individueel of in tweetallen de beurt om de vraag op te lezen en te beantwoorden. Andere deelnemers mogen hierop reageren en aanvullen. De gespreksleider bewaakt de feedback en het onderwerp van de vraag. Wat viel op? Welke reactie vond je het meest indruk maken? Hoe zou jij reageren?

Materiaal:

Briefjes met vragen waarover men naar aanleiding van de film kan doorpraten. Het gaat daarbij niet om een goed/fout antwoord, maar het doel is verschillende inzichten delen en weten dat deze kunnen verschillen, waarmee men moet omgaan.

Opbrengst:

Met deze werkvorm wordt de nieuwsgierigheid tussen collega’s geprikkeld. Iedereen weet dat men een vraag te beantwoorden heeft, waardoor men actiever naar de film zal kijken en meer betrokken zal zijn bij het thema. Dit verhoogt de leeropbrengst en geeft collega’s onderling inzichten omtrent hoe er wordt gedacht over bepaalde onderwerpen.

Werkvorm 2: “Omdenken”

Deelnemers krijgen de opdracht om ideeën te bedenken die een bestaand probleem vergroten of verergeren in plaats van dit op te lossen, aan de hand van wat men in de film heeft gezien. Dit wordt genoteerd op het whiteboard/flipover. Aan het eind van deze brainstorm wordt bekeken of de zaken die een probleem verergeren ook omgekeerd kunnen gelden om een probleem op te lossen.

Materiaal:

Een whiteboard of flipover om ideeën op te schrijven.

Opbrengst:

Omdat we van nature geneigd zijn te denken binnen de kaders van eerdere ervaringen c.q. oplossingen, draagt deze werkvorm bij aan het doorbreken van vaste denkpatronen, het zogenaamde laterale denken. Deelnemers worden gedwongen om vanuit een ander perspectief naar problemen te kijken, vaak met vernieuwende associaties en ideeën.